

Den skjulte historien om vers førti – nummer fjorten

Det andre ve – del én

Jeff Pippenger

2026-06-05

I den forrige artikkelen samordnet vi de profetiske kjennetegnene ved den femte basunen, som er det første ve, med den snart kommende søndagsloven. Når den femte basunen betraktes som den første av de siste tre basunene ut fra den innfallsvinkelen at den første illustrerer den siste, samordnes islams profetiske rolle i det første ve med jordskjelvet i Åpenbaringen elleve. Jeg mottok en e-post fra en venn dagen etter at vi drøftet denne artikkelen på sabbatsmøtet, og min venn forsøkte også å samordne den sjette basunen, som er det andre ve, med den snart kommende søndagsloven. Dette er en gyldig tilnærming, for de siste tre basunene er tre veer.

Og jeg så, og hørte en engel fly midt gjennom himmelen, som sa med høy røst: Ve, ve, ve over dem som bor på jorden, på grunn av de øvrige trompetrøster fra de tre englene som ennå skal blåse! Åpenbaringen 8:13.

De siste tre basunene er et særskilt symbol innenfor de syv basunene, slik de siste tre menighetene er atskilt fra de første fire, og de siste tre seglene er atskilt fra de syv seglene. Denne profetiske sannhet har ofte vært behandlet opp gjennom årene. Sammen med å ta i betraktning det lys som fremkommer ved å betrakte den første og den tredje ve som et alfa- og omega-symbol, må vi også betrakte de tre veene som en tredobbel anvendelse av profetien.

En tredobbel anvendelse av profetien identifiserer at alle de profetiske kjennetegnene ved det første og det andre ve vil være til stede i det tredje ve. Det første ve var Arabias islam, og det andre ve var Tyrkias islam. Det første ve skulle «plage», og det andre ve skulle «drepe» en tredjedel av menneskene.

Plagen ved det første ve-ropet

Og det ble gitt dem at de ikke skulle drepe dem, men at de skulle pine i fem måneder; og deres pine var som pinen fra en skorpion når den stikker et menneske. ... Og de hadde haler som skorpioner, og det var brodder i halene deres; og deres makt var å skade menneskene i fem måneder. Åpenbaringen 9:5, 10.

Den andre vees død

Og de fire englene ble løst, de som var gjort rede til en time og en dag og en måned og et år, for å drepe den tredje delen av menneskene. ... Ved disse tre ble den tredje delen av menneskene drept, ved ilden og ved røken og ved svovelet som gikk ut av deres munn. Åpenbaringen 9:15, 18.

De to tredjedelene av menneskene som ikke ble drept, omvendte seg ikke.

Og resten av menneskene, de som ikke ble drept av disse plagene, omvendte seg likevel ikke fra sine henders gjerninger, så de holdt opp med å tilbe onde ånder og avguder av gull og sølv og kobber og stein og tre, slike som verken kan se eller høre eller gå. Heller ikke omvendte de seg fra sine mord, eller fra sine trolldomskunster, eller fra sin hor, eller fra sine tyverier. Åpenbaringen 9:20, 21.

De sju basunene er et forbilde på de sju siste plagene, og i vers tjue blir basunene kalt plager. De forente stater er en tredjedel av den trefoldige foreningen av dragen, dyret og den falske profet, og det blir drept som det sjette riket ved søndagsloven. Dets død ble forårsaket på grunn av falsk tilbedelse, framstilt ved «deres henders gjerninger», tilbedelsen av «djevler og avguder av gull og sølv og kobber og stein og tre», av «mord», «trolldom», «hor» og «tyveri».

Falsk tilbedelse, forbildet ved søndagstilbedelse, er den «årsak» som det skal omvendes fra; men de omvendte seg ikke, så «virkningen» er den pine og død som bringes ved Islams gresshopper. Selv om en tredjedel av menneskene, De forente stater, blir drept ved søndagsloven, omvender de andre to tredjedeler seg ikke.

Veerop og engler

Det første og det andre vé svarer til den første og den andre engel i millerittisk historie, og den historien gjentas til punkt og prikke i historien om de hundre og førtifire tusen. Historien om de hundre og førtifire tusen er den tredje engels historie og svarer til det tredje vé. Likesom kjennetegnene i den millerittiske historien gjentas i historien om de hundre og førtifire tusen, slik vil også kjennetegnene ved det første og det andre vé bli gjentatt i den tredje engels historie.

«Det første og det andre budskapet ble gitt i 1843 og 1844, og vi står nå under forkynnelsen av det tredje; men alle tre budskapene skal fremdeles forkynnes. Det er nå like avgjørende som noen gang tidligere at de blir gjentatt for dem som søker sannheten. Med penn og røst skal vi la forkynnelsen lyde, idet vi viser deres rekkefølge og anvendelsen av profetiene som fører oss fram til den tredje engels budskap. Det kan ikke være noe tredje uten det første og det andre. Disse budskapene skal vi gi til verden gjennom publikasjoner og taler, idet vi i den profetiske histories linje viser de ting som har vært, og de ting som skal komme.» Selected Messages, bok 2, 104.

Vår oppgave som studenter av profetien er å forene den første og den andre engels budskap med den tredje engels budskap. Uten de to første budskapene kan man ikke ha et tredje budskap, for «det kan ikke være et tredje uten det første og det andre». Dette er sant med hensyn til «rekkefølge», for hvis det ikke finnes et første og et andre, da er det tredje i virkeligheten det første. Det er også sant med hensyn til «innhold», for de profetiske kjennetegnene ved det første og det andre identifiserer kjennetegnene ved det tredje. Matematisk finnes det ikke noe tredje uten et første og et andre, og profetisk finnes det ingen veimerker i den tredje engel dersom veimerkene i den første og den andre blir utelatt.

«Gud har gitt budskapene i Åpenbaringen 14 deres plass i profetiens rekke, og deres gjerning skal ikke opphøre før avslutningen på denne jordens historie. Den første og den andre engels budskap er fremdeles sannhet for denne tid, og skal løpe parallelt med dette som følger. Den

tredje engel forkynner sin advarsel med høy røst. 'Etter dette,' sa Johannes, 'så jeg en annen engel stige ned fra himmelen; han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av hans herlighet.' I denne opplysning er lyset fra alle de tre budskapene forenet.» The 1888 Materials, 803, 804.

Vår oppgave er å vise «i den profetiske histories linje de ting som har vært» i millerittenes bevegelse, «og de ting som skal komme» i de hundre og førtifire tusens bevegelse.

«Herren står i ferd med å straffe verden for dens misgjerning. Han står i ferd med å straffe de religiøse samfunn for deres forkastelse av det lys og den sannhet som er blitt gitt dem. Det store budskapet, som forener den første, den andre og den tredje engels budskap, skal gis til verden. Dette skal være tyngden i vårt arbeid.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 950.

Sammenslutningen av den første og den andre engels budskap er det som opplyser jorden når engelen i Åpenbaringen atten stiger ned. Hun uttalte: «'Etter dette,' sa Johannes, 'så jeg en annen engel stige ned fra himmelen, som hadde stor makt, og jorden ble opplyst av hans herlighet.' I denne opplysning blir lyset fra alle de tre budskapene forent.» Den «opplysning» som er knyttet til at «jorden» blir «opplyst», fullbyrdes når «lyset fra alle de tre budskapene blir forent». Arbeidet med å sammenføye, linje på linje, de tre budskapene ved å bringe millerittenes historie i parallell med de hundre og førtifire tusens historie, skal også fullbyrdes med de tre ve-ropene.

Babylons fall, slik den forkynnes av den andre engelen, kan ikke skilles fra den første engelens budskap. Den første engelens budskap identifiserte Kristi annet komme i 1843, og da budskapet slo feil, frembrakte virkningen av budskapet de protestantiske kirkers fall. Virkningen var den andre engelen; årsaken var den første engelens nederlag. Hadde det ikke vært noen første engel, ville det ikke ha vært noe Babylons fall, slik det forkynnes av den andre engelen. Det elementet som bandt årsak og virkning sammen, var «tid». «Tiden» (1843) gikk ikke i oppfyllelse, og dette nederlaget frembrakte «virkningen». «Årsaken» var feilen i identifiseringen av at de tre profetiene, som Miller feilaktig hadde konkludert med, ville ende omkring 1843. Disse tre profetiene på 1335, 2300 og 2520 år mente Miller ville ende med Kristi komme i skyene i 1843. Da de tidsprofetiene som Miller feilaktig hadde forstått, slo feil, ga det protestantene grunn til å forkaste den første engelens budskap, og den andre engelen kom. Den første engelen var «årsaken», og den andre var «virkningen».

Den første og den andre engels budskap kan ikke skilles fra hverandre, for de er profetisk forbundet ved profetisk tid. Den første og den andre ve er også profetisk forbundet ved «tid». Tidsprofetien om den første ve, som angir hundre og femti år med pine, ender nøyaktig der tidsprofetien om den andre ve, som dreper, begynner: tre hundre og nittién år og femten dager. Tidsprofetien forbinder den første og den andre ve, og også den første og den andre engels budskap.

Oppfyllelsen av tidsprofetiene for det første og det andre ve ga kraft til den første engels budskap og førte engelen i Åpenbaringen ti ned for å opplyse verden med sin herlighet. Om den første engelen skrev søster White at hun ble «fortalt at hans oppdrag var å opplyse jorden med hans herlighet og advare mennesket om Guds kommende vrede». Det er den samme oppgaven som den

tredje engelen i Åpenbaringen atten har.

«Engelen som forener seg i forkynnelsen av den tredje engels budskap, skal opplyse hele jorden med sin herlighet. Her forutsies et verk av verdensomspennende utstrekning og uvanlig kraft. Adventbevegelsen i 1840–44 var en herlig åpenbaring av Guds kraft; den første engels budskap ble brakt til hver misjonsstasjon i verden, og i noen land var det den største religiøse interesse som er blitt sett i noe land siden reformasjonen i det sekstende århundre; men disse skal overgå av den mektige bevegelsen under den siste advarsel fra den tredje engel.»

Verket vil ligne det som fant sted på pinsedagen. Slik «det første regn» ble gitt ved Den Hellige Ånds utgytelse ved evangeliets begynnelse for å få den dyrebare sæd til å spire fram, slik vil «det sene regn» bli gitt ved dets avslutning for å modne høsten. «Da skal vi kjenne, ja, strebe etter å kjenne Herren. Hans fremtreden er så viss som morgenrøden, og Han skal komme til oss som regnet, som det sene og det første regn over jorden.» Hosea 6:3. «Fryd dere da, Sions barn, og gled dere i Herren deres Gud; for Han har gitt dere det første regn i rett mål, og Han lar regn falle ned for dere, både det første regn og det sene regn.» Joel 2:23. «I de siste dager, sier Gud, vil Jeg utgyte av Min Ånd over alt kjød.» «Og det skal skje: Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.» Apostlenes gjerninger 2:17, 21.

«Evangeliets store verk skal ikke avsluttes med en mindre åpenbarelse av Guds kraft enn den som preget dets begynnelse. De profetiene som ble oppfylt ved utgytelsen av det tidlige regn ved evangeliets begynnelse, skal igjen oppfylles ved det sene regn ved dets avslutning. Her er «vederkvegelsens tider» som apostelen Peter så fram til da han sa: «Gjør derfor bot og omvend dere, for at deres synder må bli utslettet, når vederkvegelsens tider skal komme fra Herrens åsyn; og Han skal sende Jesus.» Apostlenes gjerninger 3:19, 20.» The Great Controversy, 611.

Oppfyllelsen av tidsprofetiene om det første og det annet ve brakte engelen ned for å opplyse jorden med sin herlighet i 1840, og ga dermed kraft til den første engels budskap; og oppfyllelsen av det tredje ve brakte engelen ned for å opplyse jorden med sin herlighet den 11. september, og ga dermed kraft til den tredje engels budskap. Jordens opplysning fullbyrdes ved sammenføyningen av de to bevegelsene i en parallell anvendelse—linje på linje. Det er budskapet om de tre veer som gir kraft til budskapet om de tre engler. De er vevd sammen som to linjer; den ene indre og den andre ytre. De tre engler representerer Guds folks verk, og deres verk får kraft gjennom oppfyllelsen av de tre veer. Det ytre er islam og dets profetiske gjerning, og det indre er Kristus i sitt folk—herlighetens håp. Av denne grunn er Juda bundet til eselet i Jakobs profeti om symbolikken i hans tolv sønner i de siste dager.

Og Jakob kalte sine sønner til seg og sa: Kom sammen, så jeg kan fortelle dere det som skal hende dere i de siste dager. Kom sammen og hør, dere Jakobs sønner, og lytt til Israel, deres far. ... Juda, du er den som dine brødre skal prise: din hånd skal være på dine fienders nakke; din fars sønner skal bøye seg ned for deg. Juda er en løveunge: fra rov, min sønn, er du steget opp; han bøyde seg ned, han la seg som en løve, ja, som en gammel løve; hvem skal vekke ham opp? Septeret skal ikke vike fra Juda, heller ikke herskerstaven fra mellom hans føtter, inntil Silo kommer; og folkene skal lyde ham. Han binder sitt fole til vintreet og sitt eselføll til det edle vintre; han tvetter sine klær i vin og sin kledning i druers blod: Hans øyne skal være røde

av vin, og hans tenner hvite av melk. 1. Mosebok 49:1, 2, 8–12.

Kristus er Løven av Judas stamme, som vasket sine klær i blod, og som er «det edleste vintre», som profetisk er bundet til «eselfolen». Det ytre budskapet i de tre ve-ropene er bundet til det indre budskapet hos de tre englene. Den første og andre engel løper parallelt med den tredje engel, og det første og andre ve-rop må løpe parallelt med det tredje ve-rop.

Nøkkelen

Slaget om Ninive er «nøkkelen» som bringer Islams mørke over verden når Romerkatolikkens dødssår leges ved den snart kommende søndagsloven, som er jordskjelvet i Åpenbaringen elleve, der det tredje ve kommer brått. Det kommer i jordskjelvets «time».

Og i samme stund kom det et stort jordskjelv, og den tiende delen av byen falt, og i jordskjelvet ble sju tusen mennesker drept; og resten ble grepet av frykt og ga himmelens Gud ære. Det andre ve er forbi; og se, det tredje ve kommer snart. Åpenbaringen 11:13, 14.

Søndagsloven innleder bildet av dyret som prøvetid for verden, og slaget om Ninive er nøkkelen som identifiserer erobringen av det sjette riket, idet Tyrus' skjøge blir husket når hun begynner å synge sine sanger til oppfyllelse av Jesaja tjuetre. Prøven med bildet av dyret er den prøven hvorved et menneskes evige skjebne blir avgjort, og den blir avgjort før nådetiden lukkes. Nådetiden lukkes for verden når Mikael står fram. Prøvetiden med bildet av dyret for verden i Åpenbaringen kapittel tretten, vers tolv og videre, er forbilledlig framstilt i prøvetiden med bildet av dyret for De forente stater.

«Når Amerika, landet for religiøs frihet, forener seg med pavedømmet ved å tvinge samvittigheten og nøde mennesker til å ære den falske sabbat, vil folk i alle verdens land bli ledet til å følge hennes eksempel.» Testimonies, bind 6, s. 18.

Tiden da dyrets bilde blir prøvd i De forente stater, skiller ut og besegler de hundre og førtifire tusen i Åpenbaringen sju, og tiden da dyrets bilde blir prøvd for verden, besegler den store skare i Åpenbaringen sju.

«Fremmede nasjoner vil følge De forente staters eksempel. Selv om hun går foran, vil likevel den samme krisen komme over vårt folk i alle deler av verden.» Testimonies, bind 6, 395.

Nøkkelen, framstilt ved slaget om Ninive, markerer begynnelsen på prøvetiden for bildet for verden, samtidig som den markerer avslutningen på prøvetiden for bildet for De forente stater. En nøkkel, framstilt ved slaget om Ninive, åpner den bunnløse avgrunn som fører islams flom over verden, framstilt som gresshopper. Den nøkkelen ved slutten av midnattsskriket er forbildegjort ved en nøkkel som åpner den samme avgrunn i De forente stater ved begynnelsen av midnattsskriket.

Nøkkelen i De forente stater er fremstilt i Tredje Mosebok tjuetre som basunhøytiden, når eselet løses ved begynnelsen av forkynnelsen av midnattsskriket. Den nøkkelen dreies når ildkulene over Nashville kommer. Basunhøytiden, og angrepet på Nashville når islam løses, er et forbilde på slaget om Ninive ved søndagsloven.

Søndagsloven er avslutningen på forkynnelsen av «midnattsropet», for ropet går da over til det «høye» rop, og begynnelsen på denne perioden må av profetisk nødvendighet illustrere avslutningen. I det første ve var islam bestemt til å plage Romerrikets hærer, som er et forbilde på De forente stater, i hundre og femti år. Nøkkelen (slaget ved Nineve) markerer begynnelsen på forkynnelsen av midnattsropet, slik også basunenes høytid gjør det. I Tredje Mosebok tjuetre er det femten dager mellom basunenes høytid og pinsefesten, som også er løvhyttefesten. Disse femten dagene under prøvetiden med dyrets bilde i De forente stater svarer til de hundre og femti årene med plage i det første ve. Femten er en tiendedel av hundre og femti.

Disse femten dagene (ett hundre og femti år) ender når de tre hundre og nittien årene og femten dagene begynner. Siden 22. oktober 1844 er profetisk tid ikke lenger anvendelig, så de ett hundre og femti årene med pine er et symbol på de femten dagene i 3. Mosebok tjuetre, som begynner med basunhøytiden, fulgt fem dager senere av bannerets himmelfart, fulgt fem dager senere av dommen på soningsdagen, fulgt av fem dager frem til den pinsemessige utgytelsen.

Der begynner den «time og dag og måned og år, for å drepe den tredje delen av menneskene». «Timen» er timen for det store jordskjelvet, som er søndagsloven. «Dagen» er dagen for Herrens gjengjeldelse idet den laodikeiske syvendedags adventistkirke blir spydd ut av Herrens munn.

For de er et folk uten råd, og det finnes ingen forstand i dem. Å, om de var vise, så de forstod dette, så de ville akte på sin siste ende! Hvordan kunne én jage tusen, og to sette ti tusen på flukt, dersom ikke deres Klippe hadde solgt dem, og Herren hadde overgitt dem? For deres klippe er ikke som vår Klippe; det er endog våre fiender selv dommere på. For deres vintre er av Sodomas vintre og fra Gomorras marker; deres druer er galledruer, deres klaser er bitre. Deres vin er dragers gift og grusom ormegift. Er ikke dette gjemt hos meg, forseglet blant mine skatter? Meg tilhører hevnen og gjengjeldelsen; deres fot skal gli når tiden er inne. For deres ulykkes dag er nær, og det som skal komme over dem, haster. For Herren skal dømme sitt folk og forbarme seg over sine tjenere, når han ser at deres kraft er borte, og det ikke er noen tilbake, verken trell eller fri. Og han skal si: Hvor er deres guder, klippen som de satte sin lit til? 5 Mosebok 32:28–37.

«Timen» for jordskjelvet er «dagen for deres ulykke». Det er dommen over dem i adventismen som ikke har en forståelse av den kunnskapen som blir tiltagende i de siste dager. De har valgt en falsk klippe å bygge sitt hus på, og i virkeligheten er deres klippe sand.

«Advarselen er kommet: Intet må tillates å komme inn som vil forstyrre troens grunnvoll, den som vi har bygget på helt siden budskapet kom i 1842, 1843 og 1844. Jeg var i dette budskapet, og helt siden den tid har jeg stått framfor verden, tro mot det lys som Gud har gitt oss. Vi har ikke til hensikt å ta føttene bort fra den plattformen de ble satt på, idet vi dag for dag søkte Herren med inderlig bønn og søkte etter lys. Tror dere at jeg kunne oppgi det lys som Gud har gitt meg? Det skal være som evighetens Klippe. Det har ledet meg helt siden det ble gitt.»
Review and Herald, 14. april 1903.

«Måneden» representerer den første måneden.

Gled dere da, Sions barn, og fryd dere i Herren deres Gud! For han gir dere høstregn i rett mål, og lar regnet falle ned for dere, både det første regn og det sene regn i den første måned. Og treskeplassene skal være fulle av korn, og persene skal flyte over av most og olje. Og jeg vil gi dere igjen de år som gresshoppene åt opp, den store gresshoppen og den lille gresshoppen og den unge gresshoppen og den voksne gresshoppen, min store hær som jeg sendte iblant dere. Og dere skal ete og bli mette i rikt mål og prise navnet til Herren deres Gud, han som har handlet underfullt med dere. Og mitt folk skal aldri i evighet bli til skamme. Og dere skal kjenne at jeg er midt i Israel, og at jeg er Herren deres Gud og ingen annen. Og mitt folk skal aldri i evighet bli til skamme. Joel 2:23–27.

«Timen» for søndagsloven, islam i det tredje ve, rammer uventet, og laodikeisk adventisme blir til skamme, fordi de har satt sin lit til slangens klippe. På den tid, i den første måned, blir senregnet utøst over et rensed folk. På det tidspunkt blir De forente stater drept, etter plagen fra Nashville og videre. Plagen, som er byenes ødeleggelse, begynner, og i timen for søndagsloven ender De forente stater (blir drept) som det sjette riket i Bibelens profeti, og innleder prøvetiden med dyrets bilde for verden, som ender når det åttende riket kommer til sin ende, uten noen til å hjelpe (blir drept).

Euftrat

Elven Euftrat er symbolsk knyttet til islam, og Euftrat betyr «fruktbar», eller «å bryte frem». I det andre ve er de fire vindene som er bundet ved Euftrat, løst.

Og den sjette engelen blåste i basunen, og jeg hørte en røst fra de fire hornene på gullalteret som står for Gud, og den sa til den sjette engelen som hadde basunen: Løs de fire englene som er bundet ved den store elven Euftrat. Og de fire englene ble løst, de som var gjort rede til timen og dagen og måneden og året, for å drepe den tredje del av menneskene. Åpenbaringen 9:13–15.

Euftrat representerte den østlige grensen for det lovede land, og islam er profetiens «Østens barn». Deres profetiske kjennetegn er at de blir holdt tilbake og løslatt, idet det begynner med at Hagar ble holdt tilbake av Sara.

Og Gud sa: Sannelig, din hustru Sara skal føde deg en sønn; og du skal kalle ham Isak. Og jeg vil opprette min pakt med ham til en evig pakt, og med hans ætt etter ham. Og når det gjelder Ismael, har jeg hørt deg. Se, jeg har velsignet ham og vil gjøre ham fruktbar og mangfoldiggjøre ham storlig; tolv fyrster skal han avle, og jeg vil gjøre ham til et stort folk. 1 Mosebok 17:19, 20.

Ismael ble gjort fruktbar, og Euftrat betyr fruktbar. Ved avslutningen av profetien om ett hundre og femti år med den første veens pine begynte profetien om en time, en dag, en måned og et år da islam ble løslatt for å drepe en tredjedel av menneskene. Ved søndagsloven blir det sjette riket i Bibelens profeti drept, og det er en tredjedel av det moderne Roma. Islam hadde vært holdt tilbake den 11. august 1840, ved styrkelsen av den første engels budskap, og det ble løslatt ved styrkelsen av den tredje engels budskap den 11. september.

Den 11. september begynte beseglingen av de hundre og førtifire tusen idet dommen over de døde ble avsluttet, og dommen over de levende begynte. Da islam fra det tredje ve ble løslatt den 11. september, ble den umiddelbart holdt tilbake i løpet av beseglingstiden.

«Dette synet ble gitt i 1847, da det bare var svært få av adventbrødrene som holdt sabbaten, og av disse var det bare noen få som antok at dens overholdelse var av tilstrekkelig betydning til å trekke en skillelinje mellom Guds folk og de vantro. Nå begynner oppfyllelsen av det synet å bli sett. 'Begynnelsen på denne trengselstid,' som her er nevnt, sikter ikke til den tid da plagene skal begynne å bli utøst, men til en kort periode like før de blir utøst, mens Kristus er i helligdommen. På den tid, mens frelsesverket går mot sin avslutning, vil trengsel komme over jorden, og nasjonene vil bli vrede, men holdt i tømme slik at de ikke hindrer den tredje engels verk. På den tid vil 'senregnet,' eller forfriskningen fra Herrens åsyn, komme for å gi kraft til den tredje engels høye rop og berede de hellige til å bestå i den perioden da de sju siste plagene skal bli utøst.» Early Writings, 85.

Den «korte perioden» som leder frem til nådetidens avslutning, er den perioden da «Kristus er i helligdommen» og «avslutter» «frelsens verk».

«I det forbilledlige system, som var en skygge av Kristi offer og prestedømme, var renselsen av helligdommen den siste tjenesten som ble utført av øverstepresten i den årlige rekken av tjenestegjerning. Det var den avsluttende gjerning i forsoningen — en borttagelse eller fjerning av synd fra Israel. Den var et forbilde på den avsluttende gjerning i vår Øversteprests tjeneste i himmelen, i borttagelsen eller utslettelsen av hans folks synder, som er opptegnet i de himmelske bøker. Denne tjenesten innebærer et undersøkende verk, et domsverk; og den går umiddelbart forut for Kristi komme på himmelens skyer med kraft og stor herlighet; for når han kommer, er hver sak avgjort. Jesus sier: 'Min lønn er med meg, for å gi enhver etter som hans gjerning er.' Åpenbaringen 22:12. Det er dette domsverket, som umiddelbart går forut for det annet advent, som forkynnes i den første engels budskap i Åpenbaringen 14:7: 'Frykt Gud og gi ham ære; for timen for hans dom er kommet.'» The Great Controversy, 352.

«Utslettelsen av sitt folks synder» finner sted under dommen over de levende.

Omvend dere derfor, og vend om, så deres synder kan bli utslettet, for at tider med fornyelse kan komme fra Herrens åsyn; og han skal sende Jesus Kristus, han som tidligere ble forkynt for dere; ham må himmelen ta imot inntil tiden for gjenopprettelsen av alle ting, det som Gud har talt om ved munnen til alle sine hellige profeter fra eldgamle dager. Apostlenes gjerninger 3:19–21.

For å kunne omvende seg må en være i live, og den omvendelsen som Peter her sikter til i dens fullkomne betydning, finner sted når «vederkvegelsens tider skal komme». Hvilen og vederkvegelsen er det sene regn, som begynte da den mektige engelen i Åpenbaringen atten steg ned for å opplyse jorden med sin herlighet. Denne mektige engelen var også den første engelen den 11. august 1840, som steg ned da islam ble holdt tilbake, og denne engelen var «ingen ringere enn Jesus Kristus». «Vederkvegelsen» og «tider da alt skal gjenopprettes» begynner med at islam blir løst for å oppegge folkene til vrede, og deretter holdt tilbake mens de hundre og førtifire tusen blir beseglet. 11. september markerer tidene med vederkvegelse og hvile, som er det sene regn, og den

markerer perioden for «gjenopprettelsen av alle ting». Det som blir gjenopprettet, er menigheten, som siden opprøret i 1863 har vært den stridende menighet, men som vil bli den triumferende menighet i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen.

Den stridende menighet er en blanding av hvete og ugress, og den triumferende menighet er førstefruktens hveteoffer ved pinse. 11. september var første gang Bileam slo eselinnen, og Bileam (De forente stater) innledet en verdensomspennende krig mot terrorisme umiddelbart etter overraskelsesangrepet. Bileams eselinne representerer de tre veene som utgjør det tredje ve, og som løper parallelt med de tre englebudskapene. De tre veene blir derfor profetisk styrt av de tre trinnene i de tre englers budskap. Av denne grunn er det en fordobling når Bileam slår eselinnen den andre gangen, slik det alltid er tilfellet i det andre trinnet. Mellom de to vingårdene i det gamle bokstavelige og det moderne åndelige herlige land slo islam Israel den 7. oktober 2023, og det ble umiddelbart lagt en tilbakeholdelse på Gaza, og deretter vil islam slå Nashville.

Angrepet i Nashville er det andre av de to overraskelsesangrepene som i Bileams vitnesbyrd finner sted mellom vingårdene. Nashville markerer det profetiske veimerket når midnattsropets budskap slutter seg til den andre engel. Midnattsropets budskap begynner når Kristi to disipler (som representerer den andre engels budskap) løser eselet ved begynnelsen av det triumferende inntoget. Den prosesjonen leder til slutt til korset, som representerer jordskjelvet i den snart kommende søndagsloven, hvor Roms skjøge overvinner det sjette riket i Bibelens profeti etter at hun har vært glemt gjennom De forente staters historie.

Når skjøgen begynner å synge sine sanger ved søndagsloven, vil slaget om Ninive ha blitt gjentatt, og nøkkelen vil ha blitt dreid om, noe som markerer åpningen av prøvetiden for dyrets bilde i verden. Slaget om Ninive er avslutningen på forkynnelsen av midnattsropet, som deretter går over i den tredje engels høye rop. Begynnelsen på den perioden, som markeres ved overraskelsesangrepet mot Nashville, vil også ha vært forbildet ved slaget om Ninive, for Jesus, som Alfa og Omega, illustrerer alltid enden ved begynnelsen. Angrepet på Nashville vil av profetisk nødvendighet inneholde elementene av en seier for Roma over Persia, som gjør det mulig for islam å fylle jorden med mørke. Donald Trump er symbolet på bildet av Roma, så han vil seire i slaget om Ninive som er knyttet til angrepet på Nashville, men hans styrke til å motstå islams flom vil ha blitt uttømt.

Slaget som Ronald Reagan lyktes i å vinne i 1989, var en kald krig som hadde begynt ved slutten av den annen verdenskrig. Trumps kalde krig er slaget ved Panium, og den leder til den tredje verdenskrig ved søndagsloven, som er blitt foregrepet ved slaget ved Actium og også slaget ved Nineve. Trumps kalde krig, framstilt ved slaget ved Panium, leder til nedrivningen av «muren» som skiller kirke og stat i Grunnloven, slik dette er foregrepet ved nedrivningen av Berlin-«muren» i 1989.

Nashville representerer det punktet hvor Bileams esel knuser Bileams fot mot muren, og identifiserer således en lemlestelse ved muren. Perioden med midnattsropet begynner med en hendelse som bryter inn i skilleveggen i Konstitusjonen, og markerer dermed begynnelsen på opprettelsen av dyrets bilde (foreningen av kirke og stat) med et veimerke som typifiserer nedrivningen av skilleveggen ved avslutningen av opprettelsen av dyrets bilde. Donald Trump vil

profetisk tale gjennom en eksekutiv ordre som typifiserer talingen ved søndagsloven, slik det ble typifisert ved Alien and Sedition Acts av 1798. Der vil han beseire Demokratpartiets globalister og deres motparter blant de globale RINO-kreftene i Det republikanske parti. Hans seier over fiendene som typifiseres ved Persia i slaget ved Ninive, vil etterlate begge sider i den politiske krigen tappet for den styrke som er nødvendig for å stå imot islams gresshopper som skal bre seg over landet. Trumps knuste fot er muren ved begynnelsen av forkynnelsen av midnattsropet som leder til muren ved avslutningen.

Vi vil fortsette denne betraktningen av de tre veene i den neste artikkelen.